

מאורות אל העבר

כח אדר ג' תתצח |

קץ הגרות

הימים שלאחר דיכוי של מרד בר כוכבא היו מהנוראיים שבתולדות ישראל. הרומאים, בראשותו של הקיסר אדריינוס, היו אחוזי קמה בשל המרידות החוזרות ונשנות של היהודים שסירבו לקבל את עול האימפריה, והחליטו לעקור בכוח את כל ביטוייה של היהדות. כל מצוות ה'עשה' נאסרו בעונש מוות, וחיילים רומאים סבבו בחוצות יהודה ובגליל, כשהם בולשים אחרי לומדי תורה, מניחי תפילין או מקיימי מצוות הכשרות והחגים. רבבות יהודים מסרו את נפשם על קידוש השם והמשיכו לקיים מצוות למרות הכול. בין הקורבנות היו רבי עקיבא, שהוצא להורג באכזריות לאחר שנתפס מלמד תורה, ורבי יהודה בן בבא, שנהרג בשעה שהעניק סמיכה לתלמידיו למרות האיסור. במקרים רבים, ניסו היהודים לעקוף את הגזרות, ועסקו בקריאה מהנביא (אשר לימים הפכה למנהג ה"הפטרה") כתחליף לקריאה בתורה שנאסרה ובתחבולות נוספות. ביום כ"ח באדר בשנת ג' תתצ"ח (168) מת אדריינוס. במקומו עלה הקיסר אנטונינוס, שביטל את הגזרות. הוא היה מיווד כל ימיו עם רבי יהודה הנשיא, ואפשר את פריחתו של "תור הזהב" היהודי בגליל, שבמהלכו נחתמה המשנה.

מאת לא ידוע - (2007), Marie-Lan Nguyen
ויקפדיה

לאירועים נוספים בקרו אותנו:
history.orot.ac.il

